

Til nr. 7

Ændringen er en konsekvens af, at § 19 tilføjes et nyt stk. 8, der har betydning for kvotetildelingen.

Til nr. 8

Ændringen skyldes, at det ikke i den gældende kvotetildeling er præciseret, at det kun er ny installeret fossil varmekapacitet, der berettiger til ekstra kvotetildeling.

Til nr. 9

Baggrunden for ændringen er at fastlægge begrebet »større udvidelse« på en mere hensigtsmæssig og logisk måde. Forslaget betyder endvidere, at industrivirksomheder får bedre mulighed for at få tildelt ekstrakvoter ved udvidelse af produktionsapparatet.

Forslaget har især betydning for produktionsenheder med aktiviteter, der er omfattet af bilaget om tung proces i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 643 af 27. august 1998 med senere ændringer. Bilaget omfatter 35 aktiviteter. Det foreslås, at begrebet »større udvidelse« i forbindelse med produktionsenheder med tunge processer alene relateres til en udvidelse af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet. Da nye produktionsenheder med tunge processer efter lovens bilag 2 får tildelt kvoter pr. produktionskapacitet vil forslaget betyde, at der vil være sammenhæng mellem fastlæggelse af begrebet »større udvidelse«, kvotetildeling og produktionskapacitet.

Efter den gældende kvotetildeling skal produktionsenheder med tunge processer for at være berettiget til kvoter efter § 19, udover at udvide deres produktionskapacitet, i de fleste tilfælde også udvide deres el- og varmekapacitet med mindst 10 MW indfyret effekt eller forøge den indfyrede kapacitet med mindst 20 pct. i forbindelse med etablering af kraft-varme-produktion.

Eksempelvis skal en virksomhed, der ønsker at udvide sin produktionskapacitet til fremstilling af rør- og roesukker, som er en tung proces, både udvide sit produktionsapparat til fremstilling af sukker og udvide virksomhedens el- og varmekapacitet med mindst 10 MW indfyret effekt for at være berettiget til at få kvoter efter § 19. Efter forslaget er det alene et krav for at kunne få kvoter, at der sker en udvidelse på mere end 10 pct. af den før udvidelsen installerede produktionskapacitet.

Forslaget berører ikke kvotetildelingen til nye energiproducerende produktionsenheder indenfor offshore eller for de el- og varmeproducerende produktionsenheder i øvrigt.

Til nr. 10

Den gældende bestemmelse i kvotetildelingen § 19 kan i enkelte tilfælde føre til, at nye produktionsenheder utilsigtet får tildelt kvoter efter § 19. Eksempelvis skal en produktionsenhed omfattet af § 5, stk. 1, nr. 2 og 3 og §§ 6-8 have tildelt kvoter efter § 19, selvom den ikke bruger et fossilt brændsel, f.eks. fjernvarme og derfor ikke skal annullere kvoter efter § 26 fra udledningen af dette energiforbrug.

Det foreslås derfor, at kvotetildelingen efter § 19, stk. 3-7 gøres betinget af, at produktionsenheden anvender et brændsel, hvis udledning driftslederen er ansvarlig for at anvise kvoter til annullering for efter § 26. Eksempelvis kan dette brændsel være kul, olie, naturgas eller andre brændsler, der indeholder CO₂.

Hvis produktionsenheden anvender energi, hvor driftslederen ikke skal returnere kvoter efter § 26, får driftslederen ingen kvoter. Dette kunne eksempelvis være el, biomasse eller fjernvarme.

Hvis produktionsenheden både anvender fossilt brændsel og energi, hvor driftslederen ikke skal annullere kvoter efter § 26 fra udledningen, skal der ske en forholdsmæssig reduktion af kvotetildelingen efter § 19 ud fra produktionsenhedens forventede energiforbrug efter udvidelsen.

Hvis virksomheden efter udvidelsen forventes at anvende 70 pct. fjernvarme og 30 pct. olie, bliver kvoten tildelt efter § 19 reduceret forholdsmæssigt med 70 pct.

Til nr. 11

Bestemmelsen fastslår princippet om, at kreditter kan anvendes i kvoteordningen efter betingelserne i loven. Dette er tillige den centrale bestemmelse i ændringsdirektivet.

Ændringsdirektivets artikel 11 b indebærer, at de kompetente myndigheder i investerlandet skal give tilladelse til iværksættelsen af et projekt inden dettes igangsættelse. Tilladelse efter den foreslåede § 21 a, stk. 2 og 3, er et krav for såvel projekter, hvor kreditten påtænkes anvendt i Danmark som for øvrige CDM- og JI-projekter med dansk deltagelse.

Projektet kan udføres af såvel enkeltpersoner, som private eller offentlige virksomheder eller offentlige myndigheder.

De præcise regler om tilladelsen vil blive fastlagt i en bekendtgørelse, som miljøministeren vil udstede med hjemmel i den foreslåede stk. 9. Baggrunden for denne fremgangsmåde er den, at det er væsentligt, at kravene inden for EU-landene i videst muligt omfang tilrettelægges på samme måde, og at kravene vurderes i forhold til de krav, som vil blive stillet af FN-systemet. Der foreligger på nuværende tidspunkt ikke til-